

frisindede, demokratiske Bybefolknings Side skal der ikke blive rejst en eneste Indvending imod at gøre en dansk Bonde til Konseilspræsident i dette Øjeblik. Gør det kun, hvis de have en dygtig og frisindet Mand i Stedet for en af de saakaldte Bonderepræsentanter, der have siddet og spillet Bonderepræsentanter, men ikke været det. Lad ham omgive sig med 7—8 Bønder og Husmænd, om det skal være, og vi ville støtte dette Ministerium, hvis det bestaar af dygtige, alvorlige og frisindede Mænd. Det vil vække Sympati og Begejstring i Bykredse og i Hovedstadens Demokrati. Vi ville støtte et saadant Bondeministerium overfor det Greveministerium, der er paa Trapperne. Hold et saadant Venstredelegeretmøde og lad det tage Beslutning om, hvad der skal gøres. Men saa tror jeg ganske vist, at de venstredelegerede, der komme fra Vælgerne, maa begynde med at kassere Forsvarskommissionens Flertalsbetænkning. Den have Vælgerne slet ikke bundet sig til, den maa de kassere tillige med de Mænd, der ere kompromitterede ved den. Der have vi Vanskeligheden ved Øjeblikkets politiske Situation. Lad dem holde et saadant Delegeretmøde og finde deres gamle allierede nedad til, Arbejderne og Husmændene, og tage Kampen op med dem, som ere opad til i Samfundet, de 50, som Vilhelm Lassen sagde, at Bondedemokratiet kunde undvære, men som de have søgt Alliance med, hvorved de have tabt de 50,000 fornedet.

Det er rigtigt, hvad den højtærede Konseilspræsident sagde i Gaar, at der ikke kunde regeres udenom Bønderne. Han sagde, at der kunde regeres udenom København. Det er nu et Tegn paa manglende Demokrati, at der kan regeres udenom København. Det kommer i alt Fald an paa, hvad der forstaas ved København. Udenom det arbejdende København burde der ikke kunne regeres, saa lidt som udenom det arbejdende Landbrug. Der burde overhovedet ikke være den arbejdende Befolkning i Landet, hvor den saa bor, som der kan regeres udenom, og der vil ogsaa snart komme det Tidspunkt, da man kan sige, at der ikke kan regeres udenom den arbejdende Befolkning her i Landet. Det er det demokratiske. Det er rigtigt nok, at der ikke kan regeres udenom Bønderne . . . (*Birck*: Og ikke udenom det tænkende København!) Det er ogsaa rigtigt, det arbejdende og tænkende København. Jeg tog det ogsaa med for, da jeg talte om, at de Herrer søgte aandeligt Postbroder-

skab i Københavns Skydebaneselskab i Stedet for blandt Københavns Arbejdere, Videnskabsmænd, Tænkere og Digtere. Alberti var netop en udpræget Repræsentant for dem, uden nogen som helst Interesse for Kunst, Litteratur og Videnskab. Den eneste Kultur, han dyrkede, var Skydebroderselskabets Kultur.

Men desværre ser det næsten ud til, at man, i Stedet for at gaa tilbage til de frisindede Mænd, vil til at gaa Reaktionens Ærinde her i Tinget. Den ærede Ordfører raabte paa en ny Presselov, og samtidig meldte det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) sig og sagde: Mere Fæstning. Det er ikke umuligt, at det efter denne Katastrofe vil gaa, som det gik efter Katastrofen i 64, at Arbejderne ogsaa skulle betale for, hvad der er sket paa den Maade. Det gaar altid ud over den arbejdende Befolkning. Det gale, de store gøre, gaar altid ud over den arbejdende Befolkning, og det kan saamænd godt være, at det ogsaa gaar den Vej her. Den ærede Ordfører sagde: Nu har det vist sig, at denne Storbedrager har kunnet gøre, hvad han gjorde, fordi der ikke var Kritik nok i Tinget og i Landet, ergo maa vi se at bremse den fri Kritik i Pressen saa meget som muligt. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men saa snart Reaktionen faar fat paa Tanken om en ny Presselov, skulle vi nok blive dragne i reaktionær Retning. Det er Raabet fra Provisorietiden om igen. Det var Højre, der under Provisorismen raabte paa en ny Presselov, det er et Raab, der altid lyder. Nu skal der spekuleres i alle disse overfladiske Stemninger, ligesom der under Frygleloven spekuleredes i alt det modbydelige, og Flertallets Ordfører rækker ganske rolig Reaktionen Haanden og siger: En ny Presselov. Og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) siger straks: En Storbedrager har nu stjaalet 15—20 Millioner af Folkets Penge, ergo lad os smide 30—40 Millioner ud til Befæstningsvæsen.

Nej, jeg siger, lad os gaa den stik modsatte Vej, lad os ikke bremse Kritikken i Landet, men lad os frigive Kritikken, lad os faa den Censur fejtet ud, som fulgte med det Albertiske System, netop fordi det ikke følte sig rent og hæderligt; de rene og hæderlige frygte aldrig Kritik.

Den ærede Ordfører talte om Smudspressen; det vilde være ønskeligt, om han vilde nævne Navne. Jeg synes, det er ganske uværdigt og fejgt at sige „Smuds-